
Нові видання

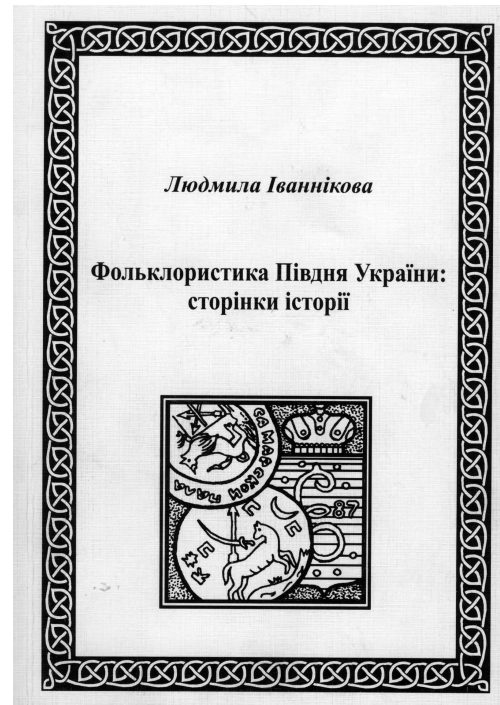

Людмила Іваннікова. Фольклористика Півдня України: сторінки історії. – Запоріжжя, 2008. – 292 с.

Українська фольклористика щораз частіше поповнюється виданнями, які розкривають сторінки історії науки того чи іншого регіону. Нарешті появилася монографія, приурочена фольклористиці Півдня. Насправді не так багато дослідників займалося її вивченням. Авторка скрупульозно простудіювала історіографію питання, врахувавши як дослідників минулих століть, так і сучасників. Серед тих, хто долучився якоюсь мірою до цього процесу, названо А.Кримського, П.Єфремова, М.Комарова, В.Дорошенка, Д.Дорошенка, М.Сумцова, В.Білого, О.Дея, М.Шубравську, І.Березовського, С.Мишанича, Л.Каширіну, В.Пінчука, А.Бачинського та інших.

Пропонована праця відомої київської дослідниці – актуальна і новаторська. Л.Іваннікова не лише вивчає окремі постаті, а й звертає увагу на той культурно-історичний процес, який ці постаті породив, і те середовище, в якому вони існували. Авторка ставить за мету розкрити причини “нерівномірності розвитку фольклористики на Півдні України” і висвітлити проблеми, пов’язані зі збиранням та дослідженням усної словесності в регіоні (с. 11). В основу періодизації покладено хронологічний принцип. Л.Іванніковій удалося оптимально визначити три періоди: 1. Початок фольклористичних досліджень Півдня України (30-40-ві рр. XIX ст.). 2. Початок наукового вивчення регіону (50-70-ті рр. XIX ст.). 3. Період фундаментальних монографічних досліджень (кін. XIX – поч. XX ст.). Цей умовний поділ зумовив чітку структуру роботи: кожному з названих аспектів відповідає окремий розділ. Найоб’ємніший із них третій. Зважаючи на специфіку збирання і вивчення фольклору досліджуваного регіону, особливо його публікування, доречним є четвертий розділ “Регіональні періодичні видання як джерело до вивчення фольклористики

Півдня”. Саме на шпальтах періодики, як слушно зауважила авторка, побачили світ головні студії Я.Новицького, Д.Яворницького, Г.Сорокіна, С.Чернявської, О.Маркевича та інших. Регіональні періодичні видання й досі залишаються важливим джерелом до написання історії цього краю.

Одним із перших збирачів запорозького фольклору був І.Срезневський, а пріоритет теоретика народнопоетичної творчості належить А.Скальковському. У 50-70-ті рр. XIX ст. у фольклористиці Півдня зроблено кроки від простого накопичення до наукового осмислення, що пов’язується з іменем Г.Залюбовського. І лише наприкінці XIX – поч. XX ст. розпочався період фундаментальних монографічних досліджень. Найбільш активними в цей час виступають І.Манжура, Я.Новицький, Д.Яворницький, В.Ястребов, О.Маркевич, П.Ніщинський та інші.

Багатство бібліографії (857 позицій) свідчить про кропітку та сумлінну працю Л.Іваннікової у підготовці пропонованого видання. Не маємо сумнівів, що книжка потрібна не лише для дослідників південного регіону, а й усїєї України, і стане вагомим внеском в історію української фольклористики.

Ганна СОКІЛ
